

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Berouně rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Štindlem ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]
sídlem [adresa žalobkyně]
zastoupen advokátkou Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

proti

žalované: [osobní údaje žalované]
bytem [adresa žalobkyně]
zastoupená advokátem Mgr. [jméno] [příjmení]
sídlem [adresa]

o určení vlastnického práva k nemovité věci

takto:

- I. Žaloba s požadavkem, aby bylo určeno, že žalobce je výlučným vlastníkem pozemku, jenž je v geometrickém plánu [číslo] označen jako parcela [číslo] který je dle stavu zápisu v katastru nemovitostí částí pozemku parc. č. st. [anonymizováno], dále pozemku, jenž je označen v geometrickém plánu [číslo] jako parcela [číslo] který je dle stavu zápisu v katastru nemovitostí částí pozemku parc. [číslo] zapsaných na listu vlastnictví [číslo] pro k. ú. [obec] (vše dále jako „pozemky B“), vedeného Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, Katastrálním pracovištěm Beroun, se zamítá.

- II. Žalobce je povinen nahradit žalované náklady řízení ve výši 31 285 Kč k rukám zástupce žalované [příjmení] [jméno] [příjmení] do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení sp. zn. [spisová značka] domáhal vůči žalované a panu [jméno] [příjmení] vzájemným návrhem podaným dne [datum] určení, že žalobce je vlastníkem pozemků specifikovaných v I. výroku tohoto rozsudku. Soud tento vzájemný návrh vyloučil dne [datum] k samostatnému projednání pod sp. zn. [spisová značka] a dne [datum rozhodnutí] rozhodl, že na straně žalované bude z důvodu převodu vlastnického práva k dotčeným pozemkům dále pokračováno pouze s žalovanou [celé jméno žalované].

2. Žalobce dle svých slov v roce 2015 zjistil, že část pozemku, kterou považoval za součást pozemní komunikace vybudované na pozemcích p. [číslo] [parcelní číslo] v [katastrální území], je v katastru nemovitostí zanesena jako součást pozemku p. č. st. [anonymizováno] a pozemku p. [číslo] v téže katastrální území a jejími vlastníky jsou podle evidovaného stavu žalovaná a [jméno] [příjmení] (pozn. soudu: nyní již jen žalovaná). Žalobce se oprávněně domníval, že spornou část pozemků nabyl vydržením. Dále uvedl, že přes jeho pozemky p. [číslo] [parcelní číslo] vede místní zpevněná komunikace, která je ohraničena odvodňovacím příkopem. Pozemky žalované p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] svým severním cípem vybíhají mimo ohrazené části těchto pozemků žalované a nachází se na nich odvodňovací příkop, který je částečně zatrubněn. V zatrubněném místě se nyní nachází přístup na pozemky žalované a k budovám na nich postaveným a také vjezd, před kterým žalovaná na pozemcích žalobce vybuďovala zpevněnou příjezdovou cestu. Na pozemní komunikaci nacházející se na pozemcích p. [číslo] [parcelní číslo] se nachází přemostění [příjmení] potoka, jehož výstavba proběhla asi v 50. letech 20. století. Po celou dobu existence mostu byl součástí pozemní komunikace též odvodňovací příkop. Místní komunikace včetně odvodňovacího příkopu byla vždy udržována žalobcem či jeho právními předchůdci, kteří fakticky vykonávali panství nad spornými částmi nemovitostí žalované. Žalobce zajišťoval a zajišťuje čistotu a průtočnost odvodňovacích příkopů, neboť ty kromě samotné funkce odvodňování pozemní komunikace zároveň působí jako protipovodňová ochrana obce a odvádí dešťovou a povodňovou vodu z přílehlé záplavové oblasti [příjmení] potoka mezi obcí [obec] a sousední obcí [obec]. V roce 1995 došlo k úpravě pozemní komunikace a přílehlých příkopů, obec průběžně zajišťovala čištění odvodňovacích příkopů a odstraňování náletových dřevin a po záplavách v roce 2013 proběhlo poslední zásadní čištění zanesených odvodňovacích příkopů.

3. Žalobce měl za to, že v roce 2015 již uběhla desetiletá vydržecí doba. Konstatoval, že vlastnictví pozemní komunikace na něj přešlo podle zákona č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí (dále jen „zákon o přechodu vlastnictví“), přičemž ke vkladu práva došlo na základě žádosti z roku 1999. Desetiletá vydržecí doba tak podle žalobce uplynula nejpozději v roce 2009 s tím, že počátek běhu vydržecí doby žalobce odvozuje ode dne podání žádosti ke katastrálnímu úřadu, tj. ode dne [datum]. Již před podáním žádosti však žalobce nakládal s dotčenou částí pozemků jako vlastník (udržoval ji, a to nikoli jen v době povodní), a tudíž lze uvažovat i o dřívějším počátku běhu vydržecí doby. V době podání žádosti měl žalobce za to, že společně s místní komunikací nabyl i části sporných pozemků. Žalobce vycházel z toho, že odvodňovací příkop byl legislativou dlouhodobě chápán jako součást pozemní komunikace. Nabyli-li tedy žalobce do svého vlastnictví pozemní komunikaci a plynulo-li ze zákona, že součástí pozemních komunikací jsou též příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, pak lze mít dobrou víru žalobce stran držby sporných nemovitostí za prokázanou. Žalobce nemohl ani při běžné opatrnosti zjistit, že část odvodňovacího příkopu nenáleží k pozemní komunikaci, neboť sporná část pozemků o rozloze 14 m² činí jen 0,7 % z celkové rozlohy pozemků s pozemní komunikací. Zaregistrovat tento drobný nesoulad bylo téměř vyloučeno. Navíc i žalovaná pokládala sporné pozemky za obecní, jak plynulo z jejího dopisu ze dne [datum]. Žalobce též upozorňoval

na to, že žalovaná vybuďovala pŕístupový mŕstek ke svŕm nemovitostem aŝ v roce 2015, tedy po uplynutŕi vydrŕecŕi doby, a ona ani jeŕj pŕavnŕi pŕedchŕdci se nechovali ke spornŕm ŕastem nemovitostŕ jako vlastnŕci, neboť pŕŕkop nespravovali a neudrŕžovali. Ŗalovaná, ŕalobce i občanŕ obce poklŕdali spornŕ ŕastŕ pozemkŕ za vlastnictvŕ ŕalobce.

4. Ŗalovaná rozporovala (a to jeŝtŕ v rŕmci ŕŕzeni sp. zn. [spisovŕ značka]) tvrzenŕ ohlednŕ spornŕch ŕastŕ pozemkŕ coby souĕastŕ mŕstnŕ komunikace. Mŕla za to, ŝe pokud by ŕalobce skuteĕnŕ vykonŕval panstvŕ nad ŕastŕ pozemku p. [ĕŕslo] jako oprŕvnŕnŕ drŕitel, tak by ŕalované v minulosti nenavrŕhoval smŕnu tŕto ŕastŕ pozemku a ŕastŕ pozemku [parcelnŕ ĕŕslo]. Spornŕ ŕastŕ pozemkŕ podle ŕalované mohly byt veŕejnŕm prostranstvŕm, u nŕhoŝ není podstatnŕ, kdo je jeho vlastnŕkem a jakŕ funkce takovŕ prostranstvŕ plnŕ. Ŗalobce podle nŕ mohl vykonŕvat urĕitou ŕdrŕbu spornŕch ŕastŕ pozemkŕ z pozice pŕce o veŕejnŕ prostranstvŕ ĕi o mŕstnŕ komunikaci, nikoli vŝak z pozice domnŕlŕho vlastnŕka. Na stranŕ ŕalobce absentovala dobrŕ vŕra ohlednŕ jeho vlastnictvŕ. Ŗalovaná dŕle upozorŕovala na to, ŝe ŕalobce neuplatŕuje v obdobnŕch vŕcech stejnŕ pŕŕstup, pŕŕemŝ poukazovala na to, ŝe parcelu navazujŕcŕ na mostek smŕrem k trafostanici nevlastnŕ obec, ale jinŕ fyzickŕ osoby, coŝ ŕalobci nikterak nevadŕ. Ve sprŕvnŕch ŕŕzenŕch tŕkajŕcŕch se pozemkŕ p. ĕ. st. [anonymizovŕno] a p. [ĕŕslo] ŕalobce v minulosti nerozporoval vlastnictvŕ ŕalované k tŕmto pozemkŕm, ani netvrdŕl, ŝe by mostek, kterŕ ŕalovaná vybuďovala v roce 2011, byl stavŕn na jeho pozemku.

5. V reakci na argumentaci ŕalované ŕalobce mimo jinŕ uvŕdŕl, ŝe ve sprŕvnŕch ŕŕzenŕch nenamŕtal niĕeho proti rozsahu vlastnictvŕ ŕalované, neboť jako malŕ obec nemohl a nemŕže sledovat a porovnat skuteĕnŕ stav se stavem zapsanŕm v katastru nemovitostŕ. Ŗalobce tŕŝ obecnŕ nemŕ dŕvod nesouhlasit se zmŕnou zpŕsobu vyuŕitŕ stodoly ĕi neudŕlovat souhlyasy s napojenŕm nemovitostŕ obĕanŕ na obecnŕ komunikace. Ŗalovanŕ sdŕlil, ŝe u nŕkolika pozemkŕ v obci neodpovŕdŕ stav zapsanŕ v katastru nemovitostŕ skuteĕnŕmu stavu. Ŗalobce vyvŕjŕ snahu o nŕpravu, coŝ doloŝil prohlŕšenŕm k jednŕnŕi o dohodŕ o uznŕnŕi vlastnickŕch pŕŕv, podepsanŕm jŕm a Ing. [jmŕno] [pŕjmenŕ].

6. Ŗĕastnŕci uĕinili pŕi jednŕnŕi pŕed soudem dne [datum] nespornŕm, ŝe jeŝtŕ v roce 2003 nebyl moŝnŕ pŕŕstup na pozemky ŕalované po mostku vybuďovanŕm pozdŕŕi ŕalovanou a vedoucŕm z mŕstnŕ komunikace k nemovitostem ŕalované. Situace se zmŕnila v roce 2006, kdy byla odstranŕna ŕast stavby na pozemĕch ŕalované a kdy vznikl novŕ pŕŕstup na pozemky. Soud proto vzal tyto skuteĕnosti za svŕ skutkovŕ zjiŝtŕnŕi ve smyslu ŝ 120 odst. 3 zŕkona ĕ. 99/1963 Sb., obĕanskŕ soudnŕ ŕŕd, ve znŕnŕi pozdŕŕŝich pŕedpisŕ (dŕle jen „o. s. ŕ.“).

7. Soud ve vĕci provedl tyto listinnŕ dŕkazy:

Vŕpis z katastru nemovitostŕ ze dne [datum], z nŕhoŝ zjistil, ŝe podle zapsanŕho stavu je ŕalovanŕ vŕlucnŕm vlastnŕkem pozemku p. ĕ. st. [anonymizovŕno] (zastavŕnŕ plocha a nŕdvoŕŕ), jehoŝ souĕastŕ je stavba pro bydlenŕ [adresa], pozemku p. ĕ. st. [anonymizovŕno] (zastavŕnŕ plocha a nŕdvoŕŕ), na nŕmŝ stojŕ stavba pro bydlenŕ [adresa], pozemku [parcelnŕ ĕŕslo] (zahradŕ) a pozemku p. [ĕŕslo] (trvalŕ travnŕ porost), vŝe zapsŕno na [list vlastnictvŕ] v katastru nemovitostŕ vedenŕm Katastrŕlnŕm ŕřadem pro Stŕedoeĕskŕ kraj, Katastrŕlnŕm pracoviŝtŕm Beroun, pro katastrŕlnŕ ŕzemŕ a [ŕzemnŕ celek]. Nabŕvacŕmi tituly a jinŕmi podklady zŕpisu byly kupnŕ smlouva s pŕavnŕmi ŕĕinky vkladu k [datum], kupnŕ smlouva ze dne [datum] s pŕavnŕmi ŕĕinky zŕpisu k [datum], rozsudek zdejŝŕho soudu ĕ. j. [ĕŕslo jednŕcŕ] ve znŕnŕi opravnŕho usnesenŕ ĕ. j. [ĕŕslo jednŕcŕ], a darovacŕ smlouva ze dne [datum] s pŕavnŕmi ŕĕinky zŕpisu k tŕmuŝ dni.

Geometrickŕ plŕn pro rozdŕlenŕ pozemku ze dne [datum], [ĕŕslo] vyhotovenŕ [jmŕno] [pŕjmenŕ] a ovŕŕenŕ dne [datum] pod [ĕŕslo] v nŕmŝ je navrŕzen vznik novŕ parcely [ĕŕslo] o vŕmŕe 2 m2 se zpŕsobem vyuŕitŕ ostatnŕ plocha – jinŕ plocha, kterŕ je nynŕ souĕastŕ pozemku p. [ĕŕslo] kterŕ by vedla podŕl rodinnŕho domu ve vlastnictvŕ ŕalované tak, ŝe by navazovala na ŕast pozemku p. ĕ. st. [anonymizovŕno], kterŕ tŕŝ vede podŕl rodinnŕho domu ŕalované a sousedŕ s pozemkem [parcelnŕ ĕŕslo]. Dŕle je v geometrickŕm plŕnu navrŕzena novŕ parcela [ĕŕslo] o vŕmŕe 7 m2 se

způsobem využití ostatní plocha – jiná plocha, která je nyní součástí pozemku p. č. st. [anonymizováno], a nová parcela [číslo] o výměře 9 m² se způsobem využití trvalý travní porost, která je nyní součástí pozemku p. [číslo]. Všechny tři nové parcely jsou navrženy tak, aby došlo k zarovnání hranic pozemků přibližně rovnoběžně se stěnou rodinného domu ve vlastnictví žalované a k odstranění cípů pozemků p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] vybíhajících nyní směrem k pozemku p. [číslo] na něj navazujícímu pozemku [parcelní číslo].

Dva katastrální snímky ze dne [datum], z nichž vyplynulo, že pozemek p. č. st. [anonymizováno] sousedí s pozemkem p. [číslo] že oba tyto svým tvarem nepravidelné pozemky při jedné své straně sousedí též s pozemkem s místní komunikací. Strany obou pozemků p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] však nejsou s místní komunikací rovnoběžné a v některých místech končí téměř na úrovni místní komunikace, zatímco v jiném místě je součástí pozemku s místní komunikací též travní porost přílehlý k jedné ze stěn rodinného domu žalované. Do katastrálního snímku na č. l. 40 pak svědek [jméno] [příjmení] vyznačil, že ve vlastnictví žalobce by podle něj měla být nejen místní komunikace a pozemek pod ní, ale také pruh s travním porostem vedoucí vedle a rovnoběžně s místní komunikací, tj. i ty části pozemků, které jsou v geometrickém plánu ze dne [datum] označeny jako parcely [číslo].

Kupní smlouva uzavřená dne [datum] mezi [jméno] [příjmení] na straně prodávající a žalovanou a [jméno] [příjmení] na straně kupující, jejímž předmětem byl převod části pozemku pod stodolou a pod přístupovou cestou ke stodole o celkové výměře 53 m², kterážto byla geometrickým plánem ze dne [datum] vymezena jako pozemek p. [číslo] p. č. st. [anonymizováno]. Z kupní smlouvy dále vyplynulo, že stodola a přístupová cesta byly již před jejím uzavřením ve vlastnictví kupujících, ale pozemky pod nimi byly ve vlastnictví prodávajícího.

Sdělení [stát. instituce], odboru správního, ze dne 27. 8. 2014, č. j. [spisová značka], z něhož soud zjistil, že jmenovaný správní orgán schválil záměr žalované a [jméno] [příjmení] o dělení pozemků p. [číslo] bez nutnosti stanovit podmínky pro dělení pozemků rozhodnutím. Toto sdělení mělo být dle rozdělovníku zasláno [stát. instituce]. Ze souvisejícího výkazu pak vyplynulo, že z dosavadních pozemků p. [číslo] měly dělením vzniknout pozemky [parcelní číslo] o výměře 7 930 m², p. č. st. [anonymizováno] o výměře 9 m², p. [číslo] o výměře 44 m² a [parcelní číslo] o výměře 1 826 m².

Oznámení [stát. instituce], odboru správního, o zahájení společného řízení ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [spisová značka], z něhož soud zjistil, že žalovaná a [jméno] [příjmení] podali dne [datum] žádost o vydání společného rozhodnutí na stavbu „ [ulice] úpravy stodoly u RD [adresa] za účelem změny užívání, vstupní oplocení a parkovací stání“ na pozemcích p. č. st. [anonymizováno], p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] v [katastrální uzemí]. Toto oznámení mělo být dle rozdělovníku doručováno Obci [obec] jakožto účastníku řízení a také [stát. instituce] jakožto dotčenému orgánu.

Rozhodnutí [stát. instituce], odboru správního, ze dne 7. 7. 2015, č. j. [spisová značka], jímž byla na žádost žalované a [jméno] [příjmení] umístěna stavba „ [ulice] úpravy stodoly u RD [adresa] za účelem změny užívání, vstupní oplocení a parkovací stání“ na pozemky p. č. st. [anonymizováno], p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] v [katastrální uzemí], a současně byla tato stavba povolena. Dle rozdělovníku mělo být toto rozhodnutí doručováno Obci [obec] jakožto účastníku řízení i [stát. instituce] jakožto dotčenému orgánu.

Protokol [stát. instituce], odboru správního, ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [spisová značka], o závěrečné kontrolní prohlídce stavby „ [ulice] úpravy stodoly u RD [adresa] za účelem změny užívání, vstupní oplocení a parkovací stání“ na pozemku p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] v [katastrální uzemí], při které byl na místě vedle žalované přítomen mj. starosta žalobce za [stát. instituce], který k věci uvedl, že stavbou dojde k ovlivnění vodních poměrů na některých ze sousedních pozemků a že výška oplocení nebyla v souladu s projektovou dokumentací.

Protokol k jednání o dohodě o uznání vlastnického práva, jehož prostřednictvím Ing. [jméno] [příjmení] a žalobce jednající svým starostou dne [datum] prohlásili, že vstoupili do jednání s úmyslem úpravy vzájemných práv a povinností k nemovitým věcem v [katastrální území] s tím, že mají zájem uvést skutečný stav vlastnického práva do souladu se stavem zapsaným v katastru nemovitostí. [příjmení] jiné uvedli, že odvodňovací žlab jakožto příslušenství pozemní komunikace zasahuje podle současného zapsaného stavu i na pozemky p. [číslo] p. [číslo] ve vlastnictví Ing. [anonymizováno], přestože vlastníkem pozemní komunikace s příslušenstvím je žalobce. Ing. [anonymizováno] a žalobce též prohlásili, že návrh na vklad vlastnického práva podají v návaznosti na výsledky dalšího jednání tak, aby byl zjištěný nesoulad odstraněn.

Kopie nedatovaného geometrického plánu pro rozdělení pozemku [číslo] vyhotoveného [jméno] [příjmení], v němž je mj. navržena nová parcela [číslo] vzniklá dělením z pozemků p. [číslo] p. [číslo] v [katastrální území].

Kopie katastrální mapy pro [katastrální území] na č. I. 39 soudního spisu, z níž soud zjistil, že v době před digitalizací byla hranice mezi pozemky ve vlastnictví obce a pozemky ve vlastnictví žalované totožná s hranicí rodinného domu [adresa] a že hranice dnešních pozemků p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] byla od rohu rodinného domu mírně zkosená směrem k pozemku obce s místní komunikací.

8. Svědek [jméno] [příjmení] k věci uvedl, že obec pečuje o parcelu, na níž se nachází příkop přiléhající k domu žalované, od okamžiku vzniku příkopu, tedy od 40. let minulého století. Příkop dle tvrzení svědka vznikl v době, kdy již na místě vedla silnice. Parcela s příkopem je dle názoru svědka ve vlastnictví obce, neboť obec se o příkop vždy starala, a tedy v něm sekala trávu a řešila problémy spojené s povodněmi v letech 2002, 2012 a 2013. Svědek též uvedl, že z místní komunikace je k nemovitostem žalované přístup přes mostek. [příjmení] tento mostek patří, svědek nevěděl. Soud ze svědecké výpovědi zjistil, že v místě za trafostanicí byl dříve most vedoucí k louce, který svědek osobně odstranil při provádění zemních prací po povodních, které mu zadal starosta či velitel hasičů (což v té době byla jedna a tatáž osoba). Svědek prováděl bagrovací práce pro obec v rámci své podnikatelské činnosti, přičemž prováděl i čištění jiných příkopů a struh nacházejících se na území obce. Svědek pracoval na objednávku a neřešil, v čí vlastnictví byly pozemky, na nichž vykonával objednané práce.

9. Svědek [jméno] [příjmení], který byl starostou [územní celek] v letech 1990 až 2010, vypověděl, že pozemek s příkopem u domu žalované podle jeho názoru náleží obci, neboť byl vybudován za účelem předcházení povodním. Konkrétně v roce 1942 obec postavila most včetně odvodňovacího systému s příkopy. Protože se jednalo o dílo vybudované obcí a obec se o strouhu (příkop) vždy starala, měla by toto dílo a související parcelu vlastnit obec. Svědek v pozici starosty nikdy neřešil, kdo je vlastníkem strouhy, a obec jako taková tou dobou prováděla kontrolu, zda faktický stav odpovídal stavu katastrálnímu, jen pokud k tomu byla nucena. Ukázalo se přitom, že v rámci celé obce se vyskytovaly odchylky od faktických hranic v rozmezí asi 2,7 metrů. Strouha vedoucí podél nemovitostí žalované pokračuje dle vyjádření svědka za dům žalované směrem k polím, kde dochází k naplnění její funkce. Tato část strouhy vedoucí směrem z obce, dle názoru svědka též patří obci, neboť byla vybudována jako součást mostu přes [příjmení] potok. Nemovitost, kterou nyní vlastní žalovaná, byla povodní velmi zasažena v roce 1995, kdy voda dosahovala až k oknům domu, jenž se stal v podstatě neobyvatelným. Poté, co voda opadla, se obec zhostila úklidu po povodních, neboť to považovala v zásadě za svou povinnost. Jinak v době, kdy byl svědek starostou, docházelo k běžné údržbě, nejvíce práce se odvedlo právě v roce 1995. Na parcelu ve vlastnictví žalované nebyl možný jiný přístup než přes most vybudovaný obcí, až nedávno (asi před pěti lety) si žalovaná vybuďovala druhý přístupový mostek.

10. Z fotografií založených na č. I. 10 a 11 a z leteckého snímku na č. I. 12 soud vedle skutečností, jež účastníci označili za nesporné, zjistil, že v místě před trafostanicí, kde se nyní nachází mostek a

vstup na pozemky žalované v minulosti stála stavba (stodola), která byla později částečně odstraněna a nahrazena oplocením ve tvaru písmene „L“.

11. Dne [datum] soud provedl místní šetření na místě samém, při němž zjistil, že mezi místní komunikací a domem žalované se nachází zatravněná část pozemku s příkopem, na níž navazuje kamenný, částečně zatravněný a částečně vydlážděný mostek spojující místní komunikaci s brankou zabudovanou v oplocení kolem nemovitostí žalované.

12. Soud dále provedl dokazování podstatným obsahem spisu sp. zn. [spisová značka] vedeného v související věci, z něhož zjistil, že žalovaná a [jméno] [příjmení] (v postavení žalobců) se vůči obci [obec] (v postavení žalovaného) domáhali určení vlastnického práva k části pozemku o výměře 18 m², která podle stavu zapsaného v katastru nemovitostí byla součástí pozemku [parcelní číslo] v [katastrální území], a požadovali, aby tato část pozemku („díl a“) byla oddělena z pozemku p. [číslo] aby byla připojena k pozemku p. č. st. [anonymizováno] v témže katastrálním území. Dne [datum] [územní celek] podala vzájemný návrh (o němž je vedeno řízení v právě projednávané věci), k němuž mj. přiložila přípis žalované a [jméno] [příjmení] ze dne [datum] adresovaný obci [obec], jehož obsahem byla žádost o snížení komunikace [číslo] (viz č. l. 73). Tuto svou žádost žalovaná a [jméno] [příjmení] odůvodnili tím, že počátkem června 2013 se rozlil [příjmení] potok za obcí [obec] a největší část vody odtékala kolem domu [adresa], přičemž voda nemohla odtékat do nově zbudovaných propustí, neboť jí v tom bránila právě cesta [číslo]; uvedli též, že na nefunkčnost propustí již v minulosti upozorňovali zastupitele [územní celek], a požádali „o zatrubnění obecní škarpy podél silnice [číslo] která rodinný dům [číslo] ohrožuje (...)“. Z fotografie na č. l. 148 soud zjistil, že při povodních byla ve strouze (příkopu) u domu žalované voda. Z odtokové studie na č. l. 161-181 vyplynulo, že tu si obec nechala zpracovat v roce 2014, a to včetně návrhu protipovodňových opatření, z nichž některá měla zasahovat nejen na pozemky ve vlastnictví obce, ale též na pozemky vlastněné fyzickými osobami (mezi nimiž žalovaná nebyla uvedena). Ve věci pak bylo rozsudkem Okresního soudu v Berouně ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací] (ve znění opravného usnesení ze dne [datum rozhodnutí], č. j. [číslo jednací]), který nabyl právní moci dne [datum] a vykonatelnosti dne [datum], určeno, že žalovaná a [jméno] [příjmení] byli spoluvlastníky pozemku označeného v příslušném geometrickém plánu jako díl „a“ o výměře 18 m², který byl dle stavu zapsaného v katastru nemovitostí částí pozemku [parcelní číslo] v [katastrální území].

13. Návrhy na doplnění dokazování zprávou Silničního investorského útvaru ze dne [datum], zprávou [anonymizováno] o prohlídce mostu z března 1990, svědeckou výpovědí svědka [jméno] [příjmení] a účastnickou výpovědí žalobce soud zamítl pro nadbytečnost, neboť měl skutkový stav za dostatečně zjištěný z již provedených důkazů.

14. Na základě takto provedeného dokazování vzal soud za prokázaný následující skutkový stav:

Žalovaná je dle stavu zapsaného v katastru nemovitostí výlučným vlastníkem pozemků p. č. st. [anonymizováno] a p. č. st. [anonymizováno], na nichž stojí rodinný dům [adresa], jakož i pozemku p. [číslo] vše v [katastrální území]. Pozemky p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] vznikly dělením z pozemků ve vlastnictví [jméno] [příjmení] a byly na žalovanou (a jejího právního předchůdce [jméno] [příjmení]) převedeny kupní smlouvou v roce 2014, kdy již žalovaná spoluvlastnila stodolu a přístupovou cestu ke stodole nacházející se na těchto pozemcích. Do roku 2006 byly rozměry stodoly větší než nyní, neboť stála i v místech, kde se aktuálně nachází oplocení ve tvaru písmene „L“ s brankou, od níž dále pokračuje až k místní komunikaci mostek vybudovaný žalovanou. V místech, kde se tento mostek, včetně zatrubnění a části odvodňovacího systému pokračujícího směrem k trafostanici, a na něj navazující přístupová cesta k nemovitostem žalované (včetně stodoly) nachází, byly geometrickým plánem ze dne [datum] zakresleny nově navržené parcely [číslo] [číslo] o celkové rozloze 16 m², které jsou dle stavu zapsaného v katastru nemovitostí součástí pozemků p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo]. Soud má dále za zjištěné, že odvodňovací systém s příkopem vedoucí podél domu žalované a podél místní komunikace nechal vybudovat

žalobce (tedy obec) za účelem předcházení povodním a žalobce prováděl jeho údržbu po povodních (zejména v roce 1995), řešil problémy spojené s povodněmi, prováděl sečení trávy v příkopu a nechal si též v roce 2014 vypracovat odtokovou studii s návrhem protipovodňových opatření v obci, zasahujících místy i mimo obecní pozemky. V neposlední řadě vzal soud za prokázané, že žalobce se v letech 2014 a 2015 účastnil řízení o dělení pozemků p. [číslo] p. [číslo] z nichž vznikly mj. pozemky p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] jakož i společného územního a stavebního řízení na stavbu na pozemcích p. č. st. [anonymizováno], p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] přičemž v naposledy uvedeném správním řízení byl [stát. instituce] dotčeným orgánem a při závěrečné kontrolní prohlídce stavby byl na místě samém za žalobce přítomen jeho tehdejší starosta.

15. Podle § 1 odst. 1 věty druhé zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dále jen „noz“ uplatňování soukromého práva je nezávislé na uplatňování práva veřejného.

16. Podle § 1 odst. 1 zákona o přechodu vlastnictví, účinného od 24. 5. 1991, přecházejí do vlastnictví obcí dnem účinnosti tohoto zákona věci z vlastnictví České republiky, k nimž ke dni [datum] příslušelo právo hospodaření národním výborům, jejichž práva a závazky přešly na obce a v hlavním městě [obec] též na městské části, pokud obce a v hlavním městě [obec] též městské části s těmito věcmi ke dni účinnosti tohoto zákona hospodařily.

17. Podle § 5 zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích (silniční zákon), ve znění účinném do 31. 3. 1997, platilo, že součástmi dálnic, silnic a místních komunikací jsou všechna zařízení, stavby, objekty a díla, jichž je třeba k úplnosti, zabezpečení a ochraně silnic a k zajištění bezpečného, rychlého, plynulého a hospodárného provozu na nich.

18. Podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění účinném od 1. 4. 1997 dosud, platilo (a stále platí), že součástmi dálnice, silnice a místní komunikace jsou mj. příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení. Podle § 12 odst. 3 téhož zákona platilo (a i nadále platí), že kanalizace, včetně úprav k odvádění vody, lapolů a sedimentačních nádrží, je součástí dálnice, silnice nebo místní komunikace jen tehdy, slouží-li výlučně k odvádění povrchových vod z této komunikace. V ostatních případech je součástí pouze dešťová vpust' s šachtou a přípojkou do kanalizačního řádu.

19. Podle § 14 odst. 1 písm. h) zákona č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném od 24. 11. 1990 do [datum], platilo, že obec v samostatné působnosti spravuje a udržuje místní komunikace a veřejné osvětlení, zajišťuje čistotu obce a odvoz domovních odpadů a jejich nezávadnou likvidaci. Podle téhož zákona ve znění účinném od 1. 7. 1993 do [datum] pak platilo, že do samostatné působnosti obce spadalo mj. zajišťování čistoty obce či hospodářského, sociálního a kulturního rozvoje obce (§ 14 odst. 1 a 2).

20. Podle § 35 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění účinném od 12. 11. 2000 dosud, platilo a platí, že obec v samostatné působnosti pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku.

21. Podle § 42 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách (vodní zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2001, platilo, že k zajištění ochrany před povodněmi byli občané povinni umožnit vstup na své pozemky a do objektů k provádění zabezpečovacích a záchranných prací, přispět na příkaz povodňových orgánů podle svých možností a sil osobní a věcnou pomocí k ochraně lidských životů a majetků před povodněmi, spolupracovat při ochraně před povodněmi a řídit se příkazy příslušných povodňových orgánů. Obdobně podle § 83 a 84 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění účinném od 1. 1. 2002, byli vlastníci vodních děl, pozemků či staveb povinni spolupracovat s povodňovými orgány v rámci prevence, záchrany osob

a majetku či odstraňování škod po povodních. Podle § 77 až 79 téhož zákona obce v rámci přenesené působnosti zřizovaly povodňové orgány a byly oprávněny činit protipovodňová opatření.

22. Podle § 120 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, účinného do 31. 12. 2013, dále jen „o. z.“, součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. Podle § 120 odst. 2 o. z. stavba není součástí pozemku.

23. Podle § 129 odst. 1 o. z. držitelem je ten, kdo s věcí nakládá jako s vlastní nebo kdo vykonává právo pro sebe. Podle § 130 odst. 1 o. z. je-li držitel se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře o tom, že mu věc nebo právo patří, je držitelem oprávněným. V pochybnostech se má za to, že držba je oprávněná. Podle § 134 odst. 1 o. z. oprávněný držitel se stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost, a po dobu deseti let, jde-li o nemovitost.

24. Soud hodnotil všechny v řízení provedené důkazy v souladu s ustanovením § 132 o. s. ř., načež dospěl k závěru, že požadavku žalobce nelze vyhovět, a to z následujících důvodů:

25. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda má žalobce naléhavý právní zájem na požadovaném určení vlastnického práva k nemovitým věcem ve smyslu § 80 o. s. ř. Vzhledem k tomu, že v katastru nemovitostí je jako výlučný vlastník pozemku p. č. st. [anonymizováno], jehož součástí je stavba pro bydlení [adresa], a pozemku p. [číslo] vše v [katastrální území], zapsána žalovaná, a žalobce nemá k dispozici jinou cestu, jak se domoci změny tohoto zápisu, než na základě soudního rozhodnutí, má žalobce naléhavý právní zájem na požadovaném určení.

26. Jelikož k tvrzenému nabytí vlastnického práva žalobcem mělo dojít vydržením nejpozději v roce 2009, tj. před [datum], posuzoval soud věc s ohledem na všeobecné přechodné ustanovení § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „noz“), po právní stránce podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, a podle dalších, v rozhodné době platných a účinných právních předpisů. Avšak s ohledem na přechodné ustanovení § [číslo] noz, podle něhož i na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I noz, soud vycházel též z § 1 odst. 1 noz.

27. Soud v první řadě odmítá poněkud zmatečnou argumentaci žalobce, který na jedné straně tvrdil, že příkop a odvodňovací systém jsou součástí místní komunikace, a proto by mu měly náležet, ale na straně druhé netvrdil, že se stal vlastníkem příkopu a odvodňovacího systému, resp. pozemků pod nimi ex lege, nýbrž své vlastnické právo vyvozoval z uplynutí vydržecí doby. K této nesourodé argumentaci soud konstatuje, že podle právní úpravy účinné v okamžiku, kdy vstoupil v účinnost zákon o přechodu vlastnictví, a kdy tedy mělo ze zákona dojít k přechodu vlastnického práva k místní komunikaci a pozemkům p. [číslo] [parcelní číslo] v [katastrální území], na nichž se nachází, na žalobce, byly součástí místních komunikací taková zařízení, stavby, objekty a díla, jichž bylo „třeba k úplnosti, zabezpečení a ochraně silnic a k zajištění bezpečného, rychlého, plynulého a hospodárneho provozu na nich“ (§ 5 zákona č. 135/1961 Sb.). Příkop a odvodňovací systém, které byly v dotčené lokalitě vybudovány, však dle názoru soudu takovou stavbou či dílem nebyly, neboť jejich účel nebyl pevně spjat s účelem místní komunikace, kterou bylo možné užívat a provozovat i bez příkopu a odvodňovacího systému. To je ostatně patrné také z žalobní argumentace samotného žalobce, který přiznal, že příkop a odvodňovací systém neslouží výhradně k odvádění povrchových vod z místní komunikace, ale že kromě odvodňování místní komunikace působí jako protipovodňová ochrana obce a odvádí dešťovou a povodňovou vodu z přilehlé záplavové oblasti [příjmení] potoka mezi obcí [obec] a sousední obcí [obec]. Že příkop a odvodňovací systém sloužily a slouží především druhému z žalobcem zmiňovaných účelů, dokládají i svědecké výpovědi či přípis ze dne [datum] na č. I. 73 soudního spisu sp. zn. [spisová značka].

28. I kdyby bylo na věc nazíráno optikou právní úpravy účinné od 1. 4. 1997, která by dle tvrzení žalobce měla být pro věc rozhodná, bylo by nutno dospět k závěru, že odvodňovací systém a příkop

nejdou součástí místní komunikace. Podle § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb. sice jsou příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení součástí místní komunikace, soud se však ztotožňuje s komentářovou literaturou v tom, že zákon o pozemních komunikacích užívá pojem součást věci poněkud lehkovážně a neprovazuje jej s právní úpravou dle o. z., přičemž v otázkách vlastnických práv by měl být rozhodujícím předpisem právě o. z. (srov. [příjmení], M. a kol. Zákon o pozemních komunikacích. Komentář. [obec]: Wolters Kluwer, 2015, k § 14). Odvodňovací systém a příkop z důvodů již rozvedených výše, nejsou součástí místní komunikace, neboť tato zařízení vznikala nezávisle na místní komunikaci a jejich účel není spjat s místní komunikací natolik pevně, že by se jednalo o její součást ve smyslu § 120 odst. 1 o. z. Na příkop a odvodňovací systém nadto lze kromě definice uvedené v § 120 odst. 1 o. z. přiměřeně uplatnit též pravidlo vyjádřené v § 12 odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., které za součást místní komunikace považuje taková zařízení, která „slouží výlučně k odvádění povrchových vod z této komunikace“, jimiž příkop a odvodňovací systém nejsou, když plní i funkci protipovodňových opatření obce. Soud tak v první řadě dospívá k závěru, že příkop a odvodňovací systém nejsou součástí přilehlé místní komunikace, a proto nelze vlastnické právo k nim (a už vůbec pak ne vlastnické právo k pozemkům pod nimi) dovozovat z toho, že na žalobce ex lege přešlo vlastnické právo k místní komunikaci a k pozemkům pod ní.

29. K problematice vydržení pak soud uvádí, že žalobce spojoval počátek běhu vydržecí doby se dnem [datum] následujícím po podání žádosti o provedení vkladu vlastnického práva v jeho prospěch. Vydržecí doba nicméně dle jeho názoru mohla začít běžet i dříve s ohledem na to, že se spornými pozemky nakládal již dříve, neboť se domníval, že je nabyt dle zákona o přechodu vlastnictví. V úvahu tak připadají zejména dvě rozdílná období běhu desetileté vydržecí doby, a to jednak od [datum] do [datum] nebo od [datum] do [datum] [ulice] řízení však nebylo prokázáno, že by žalobce uplynutím některé z těchto vydržecích dob nabyt vlastnické právo k parcelám v [katastrální území] označeným v geometrickém plánu ze dne [datum] pod [číslo] [číslo].

30. Předpokladem vydržení vlastnického práva podle o. z. je existence oprávněné nepřetržité držby. Věc může nabyt vydržením pouze ten držitel, kdo nad ní po zákonem stanovenou vydržecí dobu vykonával faktické panství a nakládal s ní jako s věcí svou vlastní v dobré víře, a to se zřetelem ke všem okolnostem, že mu tato věc patří, a že tedy existuje oprávněný právní titul jeho držby. Na právě souzenou věc pak přílehlá především právní názor Nejvyššího soudu vyslovený v rozsudku ze dne 31. 7. 2019, sp. zn. 22 Cdo 612/2019 (veřejně dostupném na [webová adresa]), podle něhož pouhá realizace veřejnoprávní povinnosti obce vůči pozemku nemůže založit jeho oprávněnou držbu a vydržení. Držba způsobila k vydržení pozemku se naopak musí opírat o faktické chování odpovídající některé složce obsahu vlastnického práva jako práva soukromého.

31. Žalobci se nepodařilo prokázat, že se spornými částmi pozemků nakládal jako s vlastními, tedy že realizoval oprávnění, jež je složkou vlastnického práva jako práva soukromého. Soud má na základě provedených důkazů za zjištěné, že žalobce vykonával určitou údržbu sporných částí pozemků, tato údržba však nebyla výkonem soukromoprávního oprávnění, ale realizací veřejnoprávní povinnosti uložené žalobci coby obcí zákonem. Ze svědeckých výpovědí vyplynulo, že žalobce činil aktivní kroky související s dotčenými nemovitostmi zejména v době povodní nebo krátce po nich (v době běhu uvažovaných vydržecích dob se jednalo o povodně v letech 1995 a 2002). Takové kroky však dle názoru soudu pramenily z povinností žalobce jakožto obce uložených mu v rámci samostatné působnosti zejména zákony o obcích, podle nichž mu příslušelo dbát o čistotu obce, zdraví svých občanů a obecně o zájmy svých občanů včetně ochrany jejich majetku, a v rámci přenesené působnosti pak především vodními zákony, podle nichž bylo jeho oprávněním i povinností činit protipovodňová opatření, včetně opatření směřujících ke zmírnění následků povodní. To, že žalobce při údržbě dotčených nemovitostí v kritických chvílích nevystupoval jako jejich vlastník, ale jako obec, lze dobře ilustrovat pomocí svědecké výpovědi bývalého starosty [jméno] [příjmení], který potvrdil, že žalobce v postavení obce neřešil, kdo je vlastníkem těch kterých pozemků a činil kroky k záchraně majetku a odstranění povodňových škod, neboť to považoval za svou povinnost. Soud takové počínání obce pokládá za chválné a žádoucí a

domnívá se, že právě při boji s přírodními živly je namístě, aby obce podávaly svým občanům pomocnou ruku, a to případně i nad rámec povodňových plánů či povinností stanovených v jednotlivých zákonech. Pokud si však obec počíná ve vztahu ke svým občanům vstřícně a činí opatření k zabránění či odstranění vzniku škod na obecním či soukromém majetku a za tím účelem třeba i vstupuje na soukromé pozemky, neznamená to, že ve vztahu k těmto pozemkům vystupuje jako jejich vlastník. Ostatně i z odtokové studie z roku 2014, založené na č. l. 161-181 spisu sp. zn. [spisová značka], je patrné, že v obci jsou navržena protipovodňová opatření na soukromých pozemcích, ve vztahu k nimž se žalobce jistě nepovažuje za vlastníka (jinak by za vlastníky takových pozemků označil třetí osoby). Obdobně pak soud hodnotí též zjištění plynoucí ze svědeckých výpovědí, podle nichž žalobce v příkopu při místní komunikaci sekal trávu. I zde se soud domnívá, že provádění údržby místních komunikací či veřejných prostranství a přiléhajících pozemků vyplývá z postavení obce jako subjektu veřejného práva a nikoli subjektu soukromého práva. To, že žalobce v rámci zajišťování a udržování čistoty obce, poseče trávu i na pozemcích, které s těmi jeho sousedí, není namístě vnímat jako činnost zakládající jeho držbu.

32. Soud dále nemá za prokázanou dobrou víru žalobce ohledně vlastnictví sporných nemovitostí ani oprávněnost jeho údajné držby. Žalobce svou dobrou víru opíral o to, že příkop a odvodňovací systém jsou dílem, které léta spravoval, jakož i o své přesvědčení, že jsou součástí místní komunikace, kterou nabyt ze zákona. Soud však již výše vysvětlil, že příkop ani odvodňovací systém součástí místní komunikace nejsou, a tak nebylo důvodu, aby společně s nimi žalobce nabyt vlastnické právo k těmto dílům, tím méně pak k pozemkům, na nichž se nachází. Na straně žalobce proto absentuje právní titul držby. Z právního omylu bez odpovídajícího právního titulu (např. neplatné převodní smlouvy) pak lze jen stěží dovozovat dobrou víru žalobce v to, že mu sporné pozemky patří. Soud je navíc přesvědčen o tom, že žalobce se měl nejpozději ke dni podání žádosti o provedení zápisu do katastru nemovitostí zajímat o to, k jakým konkrétním pozemkům nabyt vlastnické právo, a měl vyvinout snahu o to, aby na něj skutečně přešly i ty pozemky, na nichž se nacházely příkopy a odvodňovací systém, pokud se domníval, že i ty by měly být v jeho vlastnictví. Byť lze žalobci dát do jisté míry za pravdu v tom, že v době před digitalizací bylo obtížnější zjistit konkrétní hranice jednotlivých pozemků, jakož i v tom, že v době před digitalizací byla hranice pozemků ve vlastnictví obce a pozemků ve vlastnictví žalované totožná s hranicí rodinného domu [adresa], ze soudu předložené kopie katastrální mapy před digitalizací je zároveň patrné, že od rohu rodinného domu [adresa] byla již hranice dnešních pozemků p. č. st. [anonymizováno] a s ním sousedícího pozemku p. [číslo] mírně zkosená směrem k pozemku s místní komunikací, jako je tomu i nyní dle stavu po digitalizaci. Žalobce tedy při zvýšené obezřetnosti mohl rozpoznat, že část sporných nemovitostí dle zapsaného stavu nebyla v jeho vlastnictví. Navíc i pozdější počínání žalobce svědčí o absenci jeho dobré víry stran vlastnictví sporných částí nemovitostí. Přestože žalobce byl v letech 2014-2015 účastníkem správních řízení týkajících se pozemků p. č. st. [anonymizováno] a p. [číslo] starosta žalobce byl dokonce v listopadu 2015 přítomen na místě samém při závěrečné prohlídce stavby, nenamítal žalobce ničeho vůči hranicím těchto pozemků. Vzájemný návrh, který je v tomto soudním řízení projednáván, žalobce podal až v prosinci 2016 v reakci na určovací žalobu žalované z téhož roku, a proto soud považuje nynější tvrzení žalobce stran jeho dobré víry do značné míry za účelové.

33. Ke sdělení žalobce, že započal jednat s Ing. [jméno] [příjmení], vlastníkem pozemků sousedících se spornými pozemky, o uvedení skutečného stavu vlastnického práva do souladu se stavem zapsaným, soud uvádí, že tato jednání nemají pro toto soudní řízení žádnou relevanci. Případná dohoda mezi žalobcem a Ing. [anonymizováno] týkající se vlastnictví částí pozemků s odvodňovacím systémem by totiž žalovanou nikterak nezavazovala. Žalobce navíc s Ing. [anonymizováno] prozatím pouze jedná o „úpravě vzájemných práv a povinností k nemovitým věcem“, přičemž se de facto jedná spíše o směnu pozemků a není jisté, zda nakonec bude nějaké dohody dosaženo. Skutečnost, že žalobce vstoupil do těchto jednání až v reakci na poznámku žalované o tom, že v obdobných věcech neuplatňuje obdobný přístup a nedomáhá se narovnání

vlastnických vztahů k jiným pozemkům s odvodňovacím systémem, mimoto na soud též působí jako účelový krok. Soud nepřisvědčil ani názoru žalobce, podle něhož žalovaná v dopise ze dne [datum] uznala vlastnictví žalobce ke sporným částem nemovitostí. Žalovaná se totiž v předmětném dopise zmiňovala o „obecní škarpe“ podél silnice [anonymizováno], kterážto se nachází na druhé straně místní komunikace (a nikoli v těsné blízkosti domu žalované). Zcela na okraj pak soud uvádí, že dle jeho názoru je v souladu s obecnými zvyklostmi to, že hranice pozemku nekončí hned na úrovni plotu či zdi domu, ale že je kolem stavby ponechán prostor sloužící k přístupu a úpravě fasády či plotu. I to dle soudu nasvědčuje tomu, že pruh pozemků obklopujících v minulosti zeď (nyní již částečně odstraněné) stodoly by měla být ve vlastnictví žalované. Ze všech těchto důvodů proto soud žalobu zamítl.

34. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že úspěšné žalované přiznal právo na jejich náhradu v plné výši. Náklady žalované sestávají z odměny advokáta za 4 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, účast na jednáních dne [datum] a [datum] a podání ze dne [datum]) po 4 000 Kč, které advokát učinil za dvě osoby (tj. i za původně žalovaného [jméno] [příjmení], na jehož místo v průběhu řízení vstoupila žalovaná [celé jméno žalované]), podle § 7 bodu 5., § 9 odst. 3 písm. a), § 11 a § 12 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“); dále z odměny za jeden úkon právní služby po 2 000 Kč podle § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu, učiněný za dvě osoby (účast na místním šetření dne [datum]); a z odměny advokáta za 1 úkon právní služby po 2 500 Kč učiněný za jednu osobu (účast na jednání dne [datum]). K tomu je dále třeba připočítat 6 paušálních částek jako náhrad hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu (tj. dohromady 1 800 Kč), cestovné ve výši 1 955,72 Kč (vozidlem BMW X5 se spotřebou 6 l [číslo] km za tři cesty na tři jednání před zdejší soudem z [obec] do [obec] a zpět o vzdálenosti 86 km, a to ve vztahu k jednání ze dne [datum] při ceně pohonných hmot za 1 litr nafty ve výši 33,60 Kč a sazbě základní náhrady 4,10 Kč a ve vztahu k jednáním ze dnů [datum] a [datum] při ceně pohonných hmot za 1 litr nafty ve výši 31,80 Kč a sazbě základní náhrady 4,20 Kč; a za jednu cestu týměž vozidlem z [obec] do [obec] na místní šetření a zpět o vzdálenosti 62 km při ceně pohonných hmot za 1 litr nafty ve výši 33,60 Kč a sazbě základní náhrady 4,10 Kč), náhradu za promeškaný čas v celkové výši 1 600 Kč za 16 započatých půlhodin podle § 14 odst. 3 advokátního tarifu a náhradu DPH ve výši 5 429,70 Kč, neboť zástupce žalované je plátcem této daně. Celkem je tedy žalobce povinen zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 31 285 Kč (po zaokrouhlení na celé koruny). K takto vypočítané částce nákladů řízení soud dodává, že na rozdíl od žalované považuje účast na místním šetření za úkon právní služby srovnatelný s účastí při přípravném jednání, za nějž náleží polovina mimosmluvní odměny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, lze navrhnout výkon rozhodnutí (exekuci).

Beroun 19. srpna 2020

JUDr. Tomáš Štindl
soudce

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. června 2021.